

1. O hei - li - ge God, er zijn vreem - den ge ko - men! Zij heb - ben uw
 2. Nu ho - nen de vol - ken, de bu - ren zij spot - ten. Hoe lang nog, o
 3. En neem ons niet kwa - lijk wat voor - ou - ders de - den. Maar kom ons te
 4. Laat moor - de - naars we - tet dat U ze zult straf - fen. Maak ons tot ge -

7
 hei - li - ge tem - pel ont - wijd. De trots van Je - ru - za - lem is in - ge -
 He - re, hoe lang treft ons blaam? Heer, blijft nu uw woe - de ons le - ven b -
 hulp, stort uw mee - le - ven uit. Wij zijn zeer ver zwakt o - ver al on - ze
 - tui - gen van uw gro - te macht. Ge van - ge - nen zuch - ten, wil vrij - heid ver -

13
 - no - men; ver - nielt zijn haar mu - ren, een puin - hoop ge - lijk. Uw knech - ten zijn
 - eknot - ten? Wan - neer is ons land weer een land - streek van naam? Wij zijn uit - ge -
 le - den. Uw eer staat op 't spel, zie de vij - and lacht luid. Ver - geef on - ze
 - schaf - fen. Be - taal ze - ven voud die het recht heeft ont - kracht. Dan zul - len ge -

19
 - dood en de gie - ren ge - nie - ten. Geen gra - ven te del - ven, wel bloed te ver -
 - plun - derd en kun - nen niet wen - nen aan 't juk van de vol - ken die U niet er -
 - zon - den, o Heer, wil ons dra - gen. Waar is jul - lie God, zul - len vol - ken ons
 - slach - ten voor eeu - wig U dan - ken, uw roem luid be - zin - gen met prach ti - ge

25
 - gie - ten.
 - ken - nen.
 vra - gen.
 klan - ken.